

INTRADUCCIÓ

Som-hi, anem per feina, doncs llavors a què treu cap aquesta intraducció? A més a més, està mal dit, es diu *introducció*, i per què un llibre per a nens i nenes necessita una introducció? No en necessita cap, de fet, i jo tampoc no et parlo com a autor del llibre, sinó com a lector que llegeix en veu alta, com a aliat teu, doncs. M'agradaria compartir amb tu, estimat/ada lector/a narrador/a, les meves experiències amb les històries de taxis que explico al meu fill gairebé cada dia i que podeu llegir traduïdes aquí. Gairebé totes han sorgit d'una manera espontània, mentre ens raspallàvem les dents o passejàvem o abans d'anar a dormir. No m'he trencat el cap perquè incloguin cap ensenyament sobre què heu de pensar o sentir. La meva intenció era divertir, desconcertar, animar-vos a explicar les vostres pròpies històries i representar una sèrie de sentiments que tots els nens i nenes experimenten: por, coratge, consol, pèrdua, companyonia i justícia.

Quan un infant bada bé les orelles a una història, fa d'arquitecte d'uns mons construïts amb paraules. També en el cas d'històries que tenen molt poc a veure amb el nostre món i estan poblades d'éssers màgics i de fenòmens físics estranys. Com a lector narrador vull omplir de vida aquests mons tan bé com pugui. L'espectacle funciona quan es trenca amb els costums i els prejudicis..., quan s'aconsegueix sorprendre. El drac horripilant parla papissot i el nan poruc té la veu gruixuda. Jo mateix sono diferent segons l'embolic en què estic ficat.

Sí, «jo», dic, perquè hi ha un jo que explica les històries de taxis. Per al meu fill aquest jo soc... jo. Jo, que durant una llarga temporada em vaig fer un tip de viatjar i començava tots els viatges agafant un taxi i els acabava tornant a casa també en taxi.

Que aquest jo no pots ser tu, estimat/ada lector/a narrador/a, és ben clar. Potser viatges poc i no vas gaire en taxi. Aquest jo, doncs, per a vosaltres podria ser un Pol o una Fàtima. I, si en algun moment dius «jo», llavors te les hauràs amb gegants i pirates, cosa que està prou bé.

El meu fill tenia el costum d'escoltar-me mentre anàvem en cotxe per la ciutat. Per això li agradaven tant les històries que passen al camp, perquè és un lloc on no solem anar. Potser vosaltres viviu als afores d'una ciutat i el centre del vostre món és allà.

El que m'agradaria és que les meves històries servissin perquè us n'inventeu de noves. Adapteu-les perquè s'adiguin amb vosaltres. Capgireu-les! Feu encaixar les variables del vostre món en el meu.

Quan llegiu el llibre en veu alta, feu preguntes a qui us estigui escoltant (si li ve de gust). El meu fill no es pot imaginar cap història de taxis en què ell mateix no aparegui com a personatge i hagi de salvar, per exemple, un peix que ha oblidat com es neda. O a mi mateix, perquè he oblidat el camí de casa, que és on sempre cal tornar.

Passeu-vos-ho molt bé llegint i escoltant les històries que trobareu a continuació!

Saša Stanišić

ELS NOSTRES CARRERS

Ei, ei, ei, pujo en un taxi i dic:

—A l'aeroport!

I el cotxe arrenca, travessem la nostra ciutat, per la finestreta veig els nostres carrers, el nostre riu, el parc, els nostres conciutadans, la nostra alegria i, una mica més enllà, els nostres jocs, les nostres preocupacions, els nostres desitjos, les nostres botigues i la cridòria, els nostres semàfors, i també les nostres formigues i els coloms. I allà els nostres mags, els nostres gegants i pirates, els nostres nans, la nostra felicitat, tot igual com sempre o una mica diferent; que estrena gorra, el lleó? Una mica interessant o gens ni gota, i quan arribo a l'aeroport, ja t'enyoro molt. El millor seria pujar al taxi una altra vegada i tornar a casa, i això és el que faig, pujo en un taxi i et vinc a trobar, i et porto unes quantes històries, per exemple aquesta d'aquí:

EL VÀTER

Ei, ei, ei, pujo en un taxi i m'hi assec i em trobo assegut en un vàter.

Dic:

—És un vàter, això.

El taxista diu:

—Què li sembla el vàter?

Jo dic:

—Molt còmode, sí senyor.

El taxista diu:

—I la mar de pràctic!

Però, com que ara mateix no em cal i no vull anar al vàter, dono gràcies al conductor i agafo un altre taxi per tornar a casa, a casa amb tu.

TAXI

